

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2025. augusztus 7.
(csütörtök)**

Szepesy László

49. ISTENNEL A MUNKÁNKBAN

Énekek: 95, 62

Alapige: Ámós 8,4-6

„Halljátok meg ezt ti, kik a szegényre törtök, és e föld szegényeinek kipusztítására. Mondván: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk? és a szombat, hogy megnyithassuk a gabonás házat? hogy megkisebbsük a vékát, és megnagyobbítsuk az árát, és hamis mértékkal csalhassunk?! Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szűkölködőt egy öltő saruért, és eladhassuk a gabona hulladékát?!”

Imádkozzunk!

Áldunk és magasztalunk, mennyei Édesatyánk, hogy a zsoltárossal együtt hitből énekelhettük, amit énekeltünk. Köszönjük Neked az ő vallomását Rólad, bizonygatételét, felhívását, amely nekünk is szól, hogy jöjjünk, örvendezzünk Benned, Kősziklánkban, és dicsérjünk Téged.

Látod, Urunk, hogy mi történt velünk ma és a héten, és azt is, hogy mennyire befolyásolja a szívünket mindez. Látod, hogy mennyire elkeserítenek a velünk történő dolgok, vagy éppen áldásaidnak hogyan örvendezünk. Köszönjük, hogy akármi történjék is velünk, mindig arra hívsz minket, hogy Rád tekintsünk. Hiszen semmi sem független Tőled ebben a világban. Megvallhattuk azt a zsoltárban, hogy Te Király vagy, Úr mindenek felett, és még ha lázadók is vagyunk, és az egész emberiség nagy része nem engedelmeskedik Neked, akkor is a Te akaratod valósul meg, hisz hatalmas Úr vagy, mindent megcselekszel, amit elterveztél, és véghezviszed akaratodat. És valljuk hatalmad nagyságát is, amit fel se fogunk. A zsoltárban vallhattuk, hogy a legmagasabb hegytől a legnagyobb mélységig is kezded átfog mindent, erős karod irányít, kézben tart. Köszönjük Neked, hogy ezt a nagy hatalmat nekünk nem rettegnünk, hanem félünk és tisztelnünk lehet. Mert Krisztusban eljöttél, mint jó Pásztorunk, és magadhoz hívsz bennünket, és a zsoltáros is így hív bennünket arra, hogy lássuk meg a nagy hatalmad mellett a Te kegyelmedet és hívó szavadat.

Kérünk, adj halló füleket ma is számunkra, segíts, hogy a Te élő igédet hallhassuk, segíts azt hit által befogadnunk, és hogy gyümölcsöt teremjünk. Ezt kérjük a sza-

badsgón, és a csendeshéten levők számára is. Köszönjük, hogy a gyermekek is Nesz-mélyen lehetnek. Áldd meg, kérünk, az ő igehallgatásukat is, és az igehirdetéseket, alkalmakat is. Kérünk, hogy valóban indíts bennünket őszinte imádatodra, hálaadás-ra, magasztalásra, és hogy erősíts meg minket a Neked odaszánt életre.

Így áldj meg, kérünk, ma is bennünket szent Fiadért, Krisztusért!

Ámen.

Igehirdetés

Az igehirdetés elején hadd tegyek fel néhány kérdést, amire próbáljunk meg ma-gunkban őszintén felelni. Amikor a boltban vásárlunk, és a polcon meglátjuk kiírva az árakat, és azt vesszük észre, hogy egy termék drágult, vagy éppen olcsóbb lett, ak-kor hogyan gondolkozunk? Ahhoz szerintünk Istennek van-e köze? Mit gondolunk, hogy Urunk vajon foglalkozik-e pl. a kenyér árával? Amikor elmegyünk a piacra, hogy gyümölcsöt, zöldséget vegyünk, vagy elmegyünk a henteshez húsért, és az eladó a leg-szebb áruját adja nekünk, vagy éppen szabadulni akar a fonnyadt, már több napos portékájától, és titokban azt akarja ránk sózni, vajon azt látja Isten, törődik vele? Ami-kor véletlenül több pénzt adunk valamiért, és ezt csak az eladó veszi észre, vagy mi ka-punk több pénzt visszajáróként, mint amennyi jár, akkor számít, hogy becsületesek vagyunk vagy nem az Úr előtt? Azért teszem fel ezeket a nagyon egyszerű, hétköz-napi kérdéseket, mert sok alkalommal nem gondolunk bele, hogy a kereskedelem, a boltok és a munka világában is az Úr jelen van, és mi ott is az Ő gyermekei vagyunk, és mennyei Atyánk igéjében megmutatja nekünk, hogyan éljük meg ezekben a hely-zetekben is az Iránta és felebarátaink iránti szeretetünket és a hitünket. Ha ez nem így lenne, ha az Úr nem törődne azzal, hogy a kereskedők mit mennyiért adnak-vesz-nek, ha nem foglalkozna azzal, hogy becsapnak-e minket, vagy nem, miközben vá-sárlunk, ha nem érdekelné, hogy az üzletben is becsületesek, mások szükségleteire odafigyelők vagyunk-e, akkor lenne az életünknek egy olyan területe, amelyet nem az Úr irányít. De ez lehetetlen, Testvérek, mert Isten az egész életünk felett Úr. Is-ten minden tettünket számontartja, a 7. versben mondja ezt el ítéletként, de minden emberre nézve igaz dologként: „*soha el nem felejttem semmi cselekedetüket!*” Azt is, hogy mennyi pénzt kértem el valamiért, azt se felejti el, hogy az eladott dolog igazi ér-tékével arányosat, vagy éppen többet, vagy kevesebbet. És azt is megjegyzi az Úr, ha haszontalan dologra pazarlom el azt, amit adott nekem, vagy hogy nem tudtam mást tenni, muszáj volt valamit áron felül vagy alul megvennem. Az Úr mindenről tud.

Azért beszélek erről a témáról, mert Ámós prófétának is az ezen a területen el-követett bűnökre kellett emlékeztetnie Izráel népét: az adásvétel, a munka és a ke-reskedelem terén elkövetett bűnökről kellett beszélnie. És hogy ne becsüljük le a bolti vagy más munkahelyi adásvétel során elkövetett igazságtalanságokat és csalá-sokat, az Úr hangsúlyozza, hogy többek között az ezen a területen elkövetett és meg-mutatkozó embertelenség miatt fogja Izráel országát elpusztítani. Mert ezután, a 7. verssel kezdődően nagyon súlyos ítéletet hirdet az Úr, amiről majd következő alka-lommal beszélünk. Miért olyan súlyos dolog az előbb felolvasott sok bűn? Mert min-den viselkedésünkben, beleértve valaminek az eladását vagy megvásárlását is, va-lamilyen formában megmutatkozik a hitünk vagy éppen hitetlenségünk, ahogyan a felebaráti szeretetünk vagy éppen embertelenségünk is. Izráel népe életében ször-nyű igazságtalanságok váltak hétköznapiakká, megszokottakká, amikor a szegényeb-bek nem luxuscikkeket, hanem egyszerű élelmiszert és búzát akartak venni, hogy

legyen mit enniük, és ne éhezzenek. A kereskedők folyamatosan becsapták vásárlóikat, különösen a rászorulókat, a szegényeket, akiket nem védett senki, hogy maguk minél nagyobb haszonra tehessenek szert. Miket tettek?

Ámós a következőket említi. A búzát régen nagy vékával mérték, aminek efa volt a neve, ez a mértékegység szerepel itt az eredeti héber szövegben, amelyet Károliék vékával fordítottak. A bibliatudósok szerint ez kb. 22 liter búzát jelentett. A pénzérméket pedig mérleggel mérték, hogy kiszűrjék a hamisítványokat, amelyek ugyebár kevesebb nemesfémeket: aranyat vagy ezüstöt tartalmaztak, ezért könnyebbek voltak. Mérleggel ki lehetett ezt szűrni. Ennek a mértékegysége a sekel volt (kb. 12 gramm), később ez pénzfajtvá is vált, ezt a szót fordították itt Károliék úgy, hogy ár. Amikor azt mondja Károli, hogy megnagyobbítjuk az árát, akkor itt nem az értékére, hanem a mérleg súlyára gondolt, hogy a súllyal manipuláltak. A kereskedőkről azt mondja itt Ámós, hogy csaltak ezekkel a mértékegységekkel. Amikor a búzát adták el, akkor egy kisebb vékát használtak, mint amilyen a szabvány volt, de azt hazudták, hogy az 1 efa. Amikor pedig a pénzt mérték, nehezebb súlyokat tettek a mérlegre, mint a sekel, hogy így több pénzt kapjanak. Kevesebbet adtak el, mert kisebb volt a véka, és több pénzt szedtek be, mint ami járt nekik. És mintha mindez a csalás még nem lett volna elég, mindezt még azzal tetézték, hogy a romlott gabonát is belekeverték a jóba, nehogy rajtuk maradjon, és ki kelljen dobniuk, és elveszítsék annak az árát. Másként fogalmazva: romlott élelmiszert adtak el a vevőnek, nem törődve azzal, hogy sokaknak ez a mindennapi kenyere volt, és a legtöbb szegény embernek nem volt pénze újat venni. Vagy megették ezt a romlottat is, vagy éheztek. Ezek a tettek, amiket elkövettek ezek a kereskedők, csupán a felszín képezték, mert az igazi probléma a szívekben volt, mert onnan származnak az ilyen és ehhez hasonló gonosz gondolatok, tettek (Mt 15,19).

Valaki egyszer találóan azt mondta, hogy „az Istennel szembeni tiszteletlenség kéz a kézben jár az emberek iránti tisztelet hiányával”. Ha nem tiszteled az Urat, az embertársaidat sem fogod. Ezekre a csalásokra nézve is igaz ez. Ha valaki nem tiszteli és féli az Urat őszinte szívéből, az az emberekkel is ennek megfelelően fog bántani. Ha valaki nem gazdagodott meg Krisztusban, akiben egyébként minden a miénk az ige szerint, az ezen a földön fog kincset gyűjteni magának, és néha olyan módszerekkel, amelyekkel másoknak árt vagy kárt okoz. Izráel kereskedői, gazdagabb emberei nem törődtek a szegényekkel és nélkülözőkkel, csak a saját hasznukkal. Úgy, ahogyan napjainkban sokan nyíltan ki is mondják: az üzletben semmi más nem számít, csak a profit, a nyereség, a saját haszon. Az, hogy közben a másikat becsapom, félrevezetem, kárt okozok neki, nem számít! Sok bűn állt mindennek a hátterében, hogy valakik idáig jutottak. Csak hogy néhányat említsek: hazugság, ami a hamis mérték használata volt, hazudtak a mértékegységekkel. Önzőség, hogy az üzletben magukat helyezték előtérbe, hogy minden áron én profitáljak, és ne mindketten, akik részt veszünk benne. Az emberek lenézése: úgy se veszi észre a csalást, mert ez bolond. Embertelenség: szegényekkel, sokszor éhezőkkel tették ezt, akiknek egyébként is nehéz volt a helyzetük. Könyörtelenség: ahelyett, hogy segítettek volna a rászorulókon, hiszen gazdagként megtehették volna, inkább még jobban rontottak a helyzetükön, még több mindenüket vették el, meglopták ezeket az embereket. Kegyetlenség: az éhező tőlem akar venni magának, családjának, lehet, hogy gyermekeinek is enniválót, én meg szemetet adok neki, ehetetlen élelmiszert. Aki ezt megteszi szemrebbetés nélkül, az kegyetlen. És még lehetne sorolni, hogy mennyi szeretetlenség és bűn

fért meg ezekben a szívekben, akik ezt cselekedték. Egy egyszerű család is micsoda romlott szívről árulkodik.

Bűneiknek mindezekkel azonban még nincs vége. Ámós próféta folytatja, mert beszél a céljaikról is. Nem csak úgy véletlenségből követték el, vagy csak a haszonért, voltak még tudatosabb gonoszságok is. Nem csak arról beszél a próféta, hogy miket követtek el, hanem arról is, hogy mi volt vele a céljuk. Ezt a próféta velük mondatja ki, ezeket a bűnös embereket beszélteti, ilyen nyelvezetet használ itt az igében, mint-ha ők maguk gondolnák magukban, és mondanák ki: „*Hogy megvegyük a szegényeket pénzen, és a szűkölködőt egy öltő saruért*”. Ezek voltak a céljaik. Szörnyű tervek ezek, és micsoda bűnös gondolkodás és milyen bűnös emberkép áll mögötte. Mert gondoljuk végig, ezek a kereskedők hogyan néztek az emberekre, milyen emberképük volt? Az embert egy adható-vehető portékának tekintették csupán, hiszen ezt mondták: „*megvegyük a szegényeket pénzen*”, az embereket pénzzel lehet manipulálni, zsarolni, belekényszeríteni helyzetekbe, akár megvásárolni, adós rabszolgává tenni. Vegyük meg a szegényeket pénzen. Hajszoljuk őket adósságba, hogy aztán mintegy ingyen nekünk dolgozzanak. Adjunk nekik annyi hitelt, amennyit biztosan nem tudnak egyhamar visszafizetni, így hosszú időre nekünk fognak dolgozni. És hogy mennyire nem becsülik meg embertársaikat és az emberi életet ezek az emberek, azt az is mutatja, hogy előfordult – és ez a legdöbbenetesebb dolog –, hogy egy pár saruért cserébe vettek meg valakit. Egy emberi élet egy pár lábbeliért. Szörnyű gonoszságok húzódnak meg ezek mögött a tettek mögött. A szó legmélyebb értelmében vett embertelenség, amikor a másikat emberszámba se vesszük. Nem gondoljuk, hogy ő is hozzánk hasonló és Isten képére teremtett ember. Ehelyett kevélyen lenézzük, megvetjük, és úgy bánunk vele, mint valami tárggyal vagy munkagéppel.

Miért válik valaki ennyire embertelenné, hogy így bánjon másokkal? Azért, mert az ember így születik. Nem mindenki ennyire embertelen, de sajnos ilyen romlott szívű. Mert igazi emberré csakis Isten segítségével tudunk válni. Az Úr nélkül csak bűnös emberek vagyunk, akik a bűn különböző szintjein élnek. Lehet, hogy a bűn mocsarának felszínén vagy, vagy már mélyen elsüllyedve, de benne vagy így is, úgy is. Mindannyian, minden ember, aki megszületik. Csak az Úr tud onnan bennünket kiszabadítani. Ónélküle nem tudunk azok lenni, akiknek eredetileg teremtett, csak halvány árnyékai és groteszk utánzatai vagyunk az igazi embernek, aki nem más, mint Jézus Krisztus. Ő az, aki felragyogtatja és felmutatja, hogy mit jelent emberségesnek lenni, és hogyan kellene a szegényekkel bánni, ahogyan hozzájuk fordult, ahogy a közösséget vállalta velük. Mivel az Úrral romlott meg az ember kapcsolata, és Őt nem tiszteljük és féljük, ezért süllyedünk egyre mélyebbre a bűn mocsarában, és követünk el egymás ellen is egyre súlyosabb bűnöket. Erről beszél itt Ámós, ebből az állapotunkból csak az Úr tud kiemelni minket úgy, hogy új szívet és hitet ad nekünk, és egyre inkább Jézus Krisztushoz hasonlóvá formál minket.

Ámós próféta világossá akarta tenni számunkra ezt az összefüggést az Úrral való kapcsolatunk és embertársainkkal való kapcsolatunk között. Téged és engem az határoz meg az emberi viselkedésben és kapcsolatokban, hogy milyen a kapcsolatunk az Úrral. Ezért mutat rá arra, hogy az Urat csak képmutató módon tisztelő, de szívében nem szerető, és Benne igazából nem hívő ember követ el ilyen és ehhez hasonló bűnöket a nyomorultakkal szemben. Izráel népe szívében ilyen súlyos volt a bűn. És ez azt tükrözte, hogy az Úrral való kapcsolatuk mennyire romlott volt. Izráel népe csak képmutató módon volt vallásos. Ott voltak testileg a gyülekezetben,

de közben szívükben az előbb említett gonoszságokon gondolkoztak. Képzeljük el, hogy itt ülünk a templomban, és az ember ahelyett, hogy az Úr igéjére figyelne, ilyen galádságokat agyal ki. Hiába mutattak be áldozatot az Úrnak ezek az emberek, igazi hitük és kegyességük nem volt, mert felszínes istentiszteletük után az életben teljesen megvetették az Úr parancsolatait. Mert Isten a mózesi törvényekben teljesen egyértelművé tette, hogy igazságosságot, becsületességet és engedelmességet vár el népétől a kereskedelem és a munka területén is. A 3Móz 19,35-37-ben ezt olvassuk: *„Ne kövessetek el igazságtalanságot az ítéletben, a hossz mértékben, súly mértékben és űr mértékben. Igaz mérték, igaz font, igaz efa és igaz hin legyen közöttetek. Én vagyok az Úr, a ti Istenetek, aki kihoztalak titeket Egyiptom földjéről. Tartsátok meg azért minden rendelésemet és minden végzésemet, és cselekedjétek azok szerint. Én vagyok az Úr”*. Ugyanezt a parancsot erősíti meg az 5Móz 25,13-16 is. Mindezek mellett Isten külön is hangsúlyozza azt, hogy mennyire utálatos számára az ilyen fajta csalás. A Péld 20,23-ban és a 20,10-ben is azt mondja: *„A kétféle font és a kétféle mérték, utálatos az Úrnál egyaránt mind a kettő”*. Az Ámós próféta által hirdetett ítélet is arról beszél, hogy az Úr ilyen mértékű embertelenséget és istentelenséget nem tűr meg hosszú ideig. Azt, amelyik súlyosan vétkezik felebarátja ellen, és gyalázza az Urat életével. Mert mint hangsúlyoztam, itt templomba járó emberekről volt szó, akikről tudták, hogy ott vannak a gyülekezetben (bár mint az igében láttuk, csak testileg, mert gondolataikban már máshol voltak), és közben életüket gyalázatos módon szégyenbe hozzák az Urat. Másokat kihasználva, irgalmatlanul, önzően és kapzsi módon élnek. Az ilyen emberekért gyalázzák sokszor Istent és azt egyházat. Mert ez a kettő hogyan egyeztethető össze: Isten irgalmas velünk, és az üzleti életben mi pedig kíméletlen magatartással vagyunk jelen? Hogyan lehet valaki, aki minden bűnére bocsánatot és kegyelmet kapott, olyan, hogy nem ismer irgalmat, mikor mások szükségleteiről és mindennapi kenyeréről lenne éppen szó? Élhetünk úgy, hogy eljártsszuk a hívőt vasárnaponként, de a hétköznapokban igazságtalanok, másokat manipulálók, megtévesztők vagy éppen csalók vagyunk? Mondhatja valaki keresztyén létére beosztottjainak nagy kegyesen: gyertek, imádsággal kezdjük a napot, miközben feketén dolgoztatja őket, vagy kihasználja teherbírásukat, és 2-3 ember munkáját végezteti el eggyel? Az igazi hit és kegyesség nem ilyen. Az élő hitnek cselekedetei vannak, értékei, amelyeket az Úr határoz meg, és amelyeket képvisel még a munkában is.

Bár a legtöbbünk nem olyan kereskedő, mint akikhez itt Ámós beszélt, de a szívünk mélyén lévő bűnök és kísértések a mi életünkben is bizonyos mértékben jelen lehetnek. Az önzés, a másikkal nem törődés, a csalás (amit csak találékonyságnak, magunk megsegítésének nevez a világ), ugyanúgy megkísérthet minket, hívőket is, mint bárki mást. Ezért mindannyiunknak szükségünk van arra, hogy Jézus Krisztushoz hasonlóvá formáltassunk, és üzleti dolgokban, munkában vagy bármilyen adásvételben becsületesek legyünk, és úgy viselkedjünk, hogy az méltó legyen az Úrhoz. Amikor Keresztelő János igehirdetésére többen megtértek, őszintén megkérdezték őt, hogy mi következik hitükből a gyakorlati életükre nézve. Odamentek hozzá a vámszedők, és megkérdezték, hogy mi mit cselekedjünk. És akkor mit mondott nekik Keresztelő János? Ne követeljétek többet, mint ami meg lett szabva nektek, ami törvényileg elő van írva. Ne vessetek ki több adót, mint amennyit kell, és ne szedjétek be több pénzt csak azért, hogy magatok meggazdagodhassatok. Ez egy olyan bibliai alapelv, amelyet alkalmazhatunk a hétköznapok során. Zákeus magától – természe-

tesen a Lélektől indítatva – megértette ezt a megtérése napján, már este, és visszamenőleg kárpótlást adott azoknak, akiktől lopott. És a felelősségét is megértette, hogy nagy vagyonnal bír, ezért a vagyona felét a szegények között szétosztotta. Látjuk, hogy a Lélek hogy szól bele a gazdasági életünkbe és a munkánkba? Zákeus azonnal felfogta, és mindent az Úrhoz akart igazítani.

A másik fontos bibliai alapelvvel a Fil 2,4-ben találkozunk, amikor Pál apostol azt írja: „*Ne nézze ki-ki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is*”. Ez nemcsak a magánéletben igaz, hanem az üzletiben is. Lehetőségeimhez mértén természetesen – mert azért a főnököm pénzét nem osztogathatom, meg a vállalatét, meg más egyébét – igyekezzem úgy végezni a munkám, kötni a szerződéseimet, hogy ne csak én, hanem az üzlettársam vagy ügyfelem is jól járjon. Végezzem úgy a munkámat, hogy akinek végzem, az is jól járjon. Ebben benne van a legegyszerűbb becsületesség. Az egyszerű kőművesmunkát is úgy teyem és végezzem, hogy az minőségi legyen. Ne csak a pénzt várjam érte, hanem az, akinek végeztem, ő is örüljön. Korunk üzleti világának a legmagasabb mércéje a profit, a cég és a tulajdonosok nyeresége. Minél nagyobb a nyereség, annál jobb. Nem számít, hogy hogyan szerezzük vagy érjük el, csak az, hogy mennyit. A szegények kizsákmányolhatóak, mert a profit a mérce, és nem az igazságosság. Nekünk legyen szempont az, amire az Úr tanítani akar minket: törődjünk ne csak a saját, hanem mások érdekeivel is munkánk során.

Továbbá fontos, hogy az üzleti világ emberképe ne gyökerezzen meg a szívünkben, mert ez kísért. Sajnos sokakat beszippant ez a fajta gondolkodás, és egy idő után már észre sem veszik magukon, hogy az embert már nem is embernek nézik, hanem csupán termelőnek, munkaerőnek vagy ügyfélnek, fogyasztónak, de nem embernek. Ne felejtjük el sosem, hogy mind munkatársaink, mind azok, akikkel munkánk során találkozunk, hozzánk hasonló emberek, célokkal, vágyakkal, családdal, gyarlóságokkal, és sok mindenben hozzánk hasonlóak, akiket Isten a maga képmására teremtett, még hogyha ez a képmás erőteljesen meg is romlott a bűneset miatt, de akkor is Isten képmásai ők is. A felebaráti szeretet gyakorlása pedig nem korlátozódik a munkán kívüli szabadidőnkre, hanem vonatkozik a munkaidőre is.

Továbbá jóléti társadalmunkban vigyázzunk, hogy senkit se nézzünk le, vagy becsljük le társadalmi és anyagi helyzete miatt. A szóban forgó gazdag kereskedők egyenesen megvetették a szegényeket, mert nem olyanok voltak, mint ők. Nekünk a bibliai útmutatásunk ezzel szemben az, hogy a másikat magunknál különbnek gondoljuk, legyünk alázatosak és segítőkészek. Munkánk során nézzük azt is, hogy kikkel van dolgunk, és ha lehetőségünk van az irgalom és könyörület gyakorlására, akkor éljünk vele, tegyük meg. Az Ószövetségben pl. az Úr megparancsolta az aratóknak, hogy a földre hullott búzaszárakat és -magvakat, ne szedjék össze, hagyják ott, és azért tegyék ezt, hogy utána a szegények, árvák, özvegyek is odamehessenek és felszedhessék, hogy a rászorulókat összegyűjthessék, mint ahogyan Ruth is tette, mert ők is szegénységben éltek Naómival. Amennyiben van lehetőségünk munkánk során, gondoljunk mi is így másokra.

Továbbá az is fontos, hogy egy munkahely rendelkezzen ne csak üzleti és anyagi célokkal, hanem erkölcsiakkal is. Efelől manapság kevesen szoktak gondolkodni. Meg vannak a cégpolitikák, de sajnos negatív értelemben ideológiákkal akarnak a dolgozókra nyomást gyakorolni ahelyett, hogy egy felvállalható erkölcsiséget képviselne akár egy cég vagy egy nagyvállalat. Ki kell mondani azt, hogy milyen keretek között akarják végezni a munkát, milyen módszerekkel, milyen értéket képviselve. Az

sem mindegy, hogy egy munkahely pl. családbarát vagy csupán profitorientált. Napjainkban a családok ilyen téren is támadások alatt állnak. Nagyon sok szülő nem tud elszabadulni a munkahelyéről, mert elvárják tőle a túlórát, így meglopják a családot a szülőtől, és nem tud otthon lenni. Ezt is át kell gondolni, keresztyén emberként milyen munkát vállalok be, vagy ha netán munkaadó vagyok, akkor az alkalmazottaimat hogyan segítem abban, hogy akár a családjukkal, akár gyülekezetbe eljutva is hogyan éljenek.

Végül pedig, talán a legfontosabb, hogy akármit is dolgozzunk, az Úrnak szolgáljunk. Ezek a kereskedők úgy dolgoztak, hogy abban sehol nem volt ott Isten, legalábbis szerintük. Nem törődtek Vele. Ott volt az Úr, mint mondtam, mindent látott, megjegyzett, csak ők nem törődtek Vele. Az Ef 6,5-9-et hadd olvassam fel a Testvéreknek, mint ami ebben a kérdésben világos útmutatást ad nekünk. Több szempont is felmerül, nem részletezem ezt az ígét, mert akkor elhúzódik nagyon az alkalmunk, de gondolkozzunk el, milyen útmutatásokat ad. Rabszolgák és gazdáik kapcsolatáról beszél itt Pál, és néha döbbenetes, amit mond, figyeljünk a lelkiségre is, hogy mit parancsol mind a rabszolgáknak, mind a gazdáiknak. *„Ti szolgák, engedelmesek legyetek a ti test szerint való uraitoknak félelemmel és rettegéssel, szíveteknek egyenességében, mint a Krisztusnak; Nem a szemnek szolgálván, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgálói, cselekedvén az Istennek akaratát lélekből, Jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak, és nem embereknek”* – itt rabszolgamunkáról van szó, hangsúlyozom –; *„Tudván, hogy ki-ki ami jót cselekszik, azt veszi az Úrtól, akár szolga legyen, akár szabados. Ti is urak, ugyanazt cselekedjétek övelük, elhagyván a fenyegetést”* – a munkahelyi légkör nem mindegy, hogy milyen–; *„tudva, hogy a ti Uratok is mennyben van, és személyválogatás nincsen Önála”*. Nagyon tartalmas és gazdag ige, érdemes átgondolnunk. Még sok mindent lehetne mondani erről a témáról, de úgy gondolom, a lényegét értjük, amit Ámós mond. Isten önvizsgálatra indít minket, hogy nézzük meg hívó életünket és munkánkat, azt a lelkiséget, viselkedést, ahogyan elvégzünk valamit, hogy mennyire egyezik a kegyességünk azzal, ahogyan ezeket elvégezzük. Továbbá annak átgondolására késztet minket, hogy milyen bűneink, kísértéseink vannak munkánkkal kapcsolatban, és hogy milyen lelkülettel végezzük azt. Jó ezeket konkrétan is kimondani időnként, megvizsgálni magunkat ezekben. Láttuk az igei útmutatást, és bízunk az Úr Lelkének munkájában, aki nemcsak Zákeust, hanem minket is ugyanúgy át akar és át is tud formálni. Isten Lelke vezessen minket az ezekre való törekvésben és az Úr akaratának keresésében.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, éppen a napokban olvastuk, hogy Te Úr lévén, szolgává lettél, mégpedig mindenek szolgájává. Azért jöttél el, hogy nekünk az üdvösséget megszerezd, és olyan szenvedést viseltél el ezért, amelyet el sem tudunk képzelni. De mégsem fájdalmas szívvel vagy éppen önsajnálamba merülve tetted ezt, hanem örömmel, az Atya iránti hálával és irántunk való szeretettel. És köszönjük, hogy a Te gyermekeidben is ugyanezt láthatjuk, hogy ezt kiformáld. Átalakítod azt is, hogy mit tartunk értékesnek és mit ne, átértékeled bennünk azt, hogy a munka során hogyan szerszük felebarátainkat, akik éppen munkatársaink vagy ügyfeleink, és megmutatod azt, hogy hogyan gyakorolhatjuk a türelmet, a szeretetet, a megértést, a becsületességet, a szorgalmat és minden más egyebet.

ISTENNEL A MUNKÁNKBAN

Bocsásd meg nekünk, Urunk, hogy ezen a területen is annyi mindenben vétünk. Egyen-egyenként ismersz bennünket, kérünk, hogy igéd legyen tükör előttünk, és vizsgálj meg minket. Áldunk és magasztalunk, hogy akármilyen bűnnel találkozunk is, adsz alkalmat és lehetőséget, hogy megbánjuk és Hozzád térjünk, hiszen a golgotai kereszten ezekért a bűnökért is meghaltál. És köszönjük, hogy a Szentlélek képes megújítani, Hozzád hasonlóvá változtatni. Köszönjük már mindazt, amit elvégeztél, megértettél velünk, és amelyeket szinte már naponkénti szinten életünk részévé tettél. Kérünk, segíts, hogy továbbra is keressük a megújulást, a Te akaratod keresését, hogy hogyan tudnánk még inkább követni Téged munkánkban is, de teljes életünkben.

Különösen kérünk azokért, akikre nagy felelősség bízott ezen a területen, akiktől sok család élete függhet, kérünk, hogy őket is vond magadhoz. Adj nekik háttámozottságot és helytállást ebben a világban, amelyben a gazdasági versenyben szinte egyik ember gyilkolja a másikat. De kérünk, hogy munkavállalóként is ugyanígy segíts becsületesnek lennünk a legkisebb dologban is. Köszönjük azokat, akik értünk munkálkodnak, azokat, akik nem lankadnak, akik mindent a legjobban végeznek el, hogy nekünk is jó legyen. Kérünk, hogy minket is erősíts ebben.

Köszönjük Neked, Úr Jézus Krisztus, hogy Te magad is munkálkodsz. Köszönjük, hogy bízhatunk abban, hogy Urunkként és Királyunkként mindent véghez viszel akaratod szerint, ami a mi javunkra van. Hisszük ezt, és köszönjük Neked, hogy ilyen kegyelmesen cselekszel.

Kérjük, Úr Jézus Krisztus, vigasztald azokat, akik gyászolnak. Kérünk betegeinkért, akik otthon vagy kórházi ágyban fekszenek. Te bátorítsd őket, és legyél velük, hitükben erősítsd őket, hogy el tudják hordozni a test fájdalmait, próbaételeit. Különösen gondolunk a haldoklókra, kérünk, hogy térítsd magadhoz őket, ha még nem a Tied, akik pedig gyermekeid, erősítsd őket a halál árnyékának völgyében is, hisz Te vagy a mi jó Pásztorunk, ott is ott vagy velünk.

Kérünk Téged családjainkért, gyülekezetünkért, egyházunkért és magyar népünkért, vezess bennünket. És kérünk, adj népünk körében ébredést, Hozzád térést.

Könyörgünk határon túli testvéreinkért, különösen a kárpátaljaiakért. Kérünk, hogy a háborúnak Te vess véget, Neked hatalmadban áll. Mindazáltal, Urunk, kérünk, használd fel még ezeket a nehéz időket is a hitben való megerősödésre vagy a Hozzád térésre. Erősítsd meg szolgálodat, akik nehéz körülmények között állnak helyt, és minden gyermekedet.

Köszönjük azokat a testvéreket, akik most pihenhetnek éppen a munkától, szabadságon lehetnek, áldd meg a pihenésünket is. És kérünk, hogy segíts minden nap minden dolgában valóban akármit cselekszünk, akár eszünk, akár iszunk, asztalhoz ülünk vagy éppen felállunk és munkához látunk, mindent a Te dicsőségedre végezni. Ezt a vágyat folyamatosan éleszd, kérünk, Lelked által bennünk, és vezessen ebben Lelked bölcsessége, hogy így tudjunk élni.

Köszönjük, Úr Jézus Krisztus, hogy vezetsz bennünket, tanítasz és őrözl. Legyen áldott a Te szent neved!

Ámen.